

- 155 Inter hamādryadās iaculātrīcemque Diānam
 Callistō sacrī | pars fuit ūna chorī.
 Illa, deae tangēns arcūs, ‘Quōs tangimus arcūs,
 este meae testēs | virginitātis’ ait.
 Cynthia laudāvit, ‘Prōmissa’ que ‘foedera servā,
 160 et comitum p̄nceps | tū mihi,’ dīxit, ‘eris.’
 Foedera servāsset, sī nōn fōrmōsa fuisset:
 cāvit mortālēs, | dē Iove crīmen habet.
 Mille ferās Phoebē silvīs vēnāta redībat
 aut plūs aut medium | sōle tenente diem;
 165 ut tetigit lūcum (dēnsā niger īlice lūcus,
 in mediō gelidae | fōns erat altus aquae),
 ‘Hīc,’ ait, ‘in silvā, virgō Tegeaea, lavēmur’;
 ērubuit falsō | virginis illa sonō.
 Dīxerat et nymphīs. Nymphae vēlāmina pōnunt;
 170 hanc pudet, et tardae | dat mala sīgna morae.
 Exuerat tunicās; uterī manifesta tumōre
 prōditur indiciō | ponderis ipsa suō.
 Cū dea ‘Virgineōs, periūra Lycāoni, coetūs
 dēsere, nec castās | pollue,’ dīxit, ‘aquās.’
 175 Lūna novum deciēs implērat cornibus orbem:
 quae fuerat virgō | crēdita, māter erat.
 Laesa furit Iūnō, fōrmam mūtātque puellae:
 quid facis? Invītō est | pectore passa Iovem.
 Utque ferae vīdit turpēs in paelice vultūs,
 180 ‘Hūius in amplexūs, | Iuppiter,’ inquit, ‘eās.’
 Ursa per incultōs errābat squālida montēs
 quae fuerat summō | nūper amāta Iovī.
 Iam tria lūstra puer fūrtō conceptus agēbat,
 cum māter nātō est | obvia facta suō.
 185 Illa quidem, tamquam cōgnōsceret, adstitit amēns
 et gemit: gemitūs | verba parentis erant.
 Hanc puer īgnārus iaculī fīxisset acūtō
 nī foret in superās | raptus uterque domōs.
 Sīgna propinqua micant: prior est, quam dīcimus Arcton,
 190 Arctophylax fōrmam | terga sequentis habet.
 Saevit adhūc cānamque rogat Sātūrnīa Tēthyn
 Maenaliā tactīs | nē lavet Arcton aquīs.